

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кж1.бр.320/16
Дана 13.09.2016. године
ВАЉЕВО

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од председника суда - већа Биљане Савић и чланова већа - судија Наде Живић и Милана Алексића, са записничарем Горданом Митровић, у кривичном предмету против окр.А.С. из В., због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из чл.350. ст.2 КЗ, у вези са чл.30. КЗ, решавајући по жалби окр.С. и његовог браниоца адв.С.Ћ. из М., изјављеној против пресуде Основног суда у Мионици К.бр.132/15 од 16.05.2016. године, по прибављеном мишљењу ВЈТ Ваљево Ктж.бр.251/16 од 22.08.2016. године, на јавној седници одржаној дана 13.09.2016. године, у присуству окривљеног и његовог браниоца адв.С.Ћ., а у одсуству уредно обавештеног ВЈТ Ваљево, донео је:

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе окр.А.С. из Ваљева и његовог браниоца адв.С.Ћ. из М., **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Мионици К.бр.132/15 од 16.05.2016. године **У ПОГЛЕДУ НАЧИНА ИЗВРШЕЊА КРИВИЧНЕ САНКЦИЈЕ**, тако што Виши суд у Ваљеву: **окр.А.С. из Ваљева, за извршено кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл.350. ст.2 КЗ, у вези са чл.30. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, на основу чл.4. ст.2, 42, 45. ст.5 и 6, 54. и 63. КЗ ОСУЂУЈЕ НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 10 (десет) МЕСЕЦИ, а у коју казну му се урачунава време које је окривљени провео у притвору од 14.06.2015. године до 07.08.2015. године, коју ће окривљени издржати по правноснажности пресуде, а која ће се извршити на тај начин што за време трајања изречене казне не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени за време издржавања ове казне једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до 6 (шест) часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у заводу за извршење казне затвора, док се осталом делу жалба окр.А.С. и његовог браниоца адв.С.Ћ. **ОДБИЈА КАО НЕОСНОВАНА**, па се пресуда Основног суда у Мионици К.бр.132/15 од 16.05.2016. године у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици К.бр.132/15 од 16.05.2016. године окр.Александар Степановић из Ваљева оглашен је кривим да је извршио кривично дело

неовлашћени прелаз државне границе и кријумчарење људи у покушају из чл.350. ст.2 КЗ, у вези са чл.30. КЗ, за које кривично дело га је суд осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, а у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.06.2015. године до 07.08.2015. године, а коју казну ће окривљени издржати по правноснажности пресуде. Наведеном пресудом, према окривљено је изречна мера безбедности одузимање моторног возила марке „Hyundai Poter H 100“ регистарских ознака ... – ID, број шасије Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава на име трошкова кривичног поступка плати износ од 40.875,00 динара, као и да плати паушал у износу од 8.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено поднели у истоветном тексту окривљени и његов бранилац из свих законом прописаних разлога, са предлогом да веће овог суда преиначи ожалбену пресуду и окривљеног ослободи од кривице или да исту укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби се наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1 тач.11 и ст.2 тач.1 и 1 ЗКП, јер између изреке побијане пресуде и стања у списима постоје противречности, а изрека пресуде је најасна и неразумљива, а првостепени суд о одлучним чињеницама није дао потпуне и јасне разлоге, а дати разлози су међусобно противречни и у супротности са стањем у списима. Наводи се и да првостепени суд није у потпуности утврдио чињенично стање и погрешно је применио материјално право, при чему првостепени суд није дао ваљане разлоге у вези са материјалним правом. Наводи се и да је првостепени суд, а обзиром да је окривљеном стављено на терет извршење предметног кривичног дела у покушају морао да донесе ослобађајућу одлуку имајући у виду прописано казну за предметно кривично дело, као и услове из чл.30. КЗ, под којима се неко може осудити за покушај извршења кривичног дела. Такође се наводи да је првостепени суд морао да примени одредбе чл.45. КЗ, приликом доношења одлуке о казни. Предметном жалбом се наводи и да су није извео нити један доказ на основу ког се утврђује да је окривљени предметно кривично дело извршио са умишљајем.

Својим поднеском Ктж.бр.251/16 од 22.08.2016. године ВЈТ Ваљево је предложио да се предметна жалба одбије као неоснована, а првостепена потврди.

Виши суд у Ваљеву је одржао седницу већа, у складу са одредбом чл.511. ЗКП у вези са чл.448. ЗКП, у присуству окривљеног и његовог браниоца, а у одсуству уредно обавештеног ВЈТ Ваљево, на којој је размотрио целокупне списе предмета, па је, након разматрања навода и предлога у жалби, као и предлога ВЈТ Ваљево, те након што је првостепена пресуда испитана у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно чл.451. ст.1 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Неосновано се у предметној жалби наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба из чл.438. ст.1 тач.11 ЗКП, јер је изрека ожалбене пресуде неразумљива. По налажењу већа овог суда, изрека побијане пресуде је у потпуности јасна и разумљива.

Такође, неосновано се у предметној жалби наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1 тач.1 ЗКП. По налажењу овог суда сви докази које је првостепени суд извео на главном претресу су изведени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, те је неоснован навод жалбе да се побијана пресуда заснива на доказу на ком се не може заснивати.

Даље, веће овог суда налази да је неоснован и навод предметне жалбе да је првостепена пресуда донеуа уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер је изрека пресуде у супротности са разлозима датим у образложењу побијане пресуде, а да пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а дати разлози су међусобно противречни и у супротности су са стањем у

списима. По налажењу већа овог суда разлози из образложења првостепене пресуде су у потпуности у складу са изреком ожалбене пресуде, а првостепени суд је предметној пресуди, као и поступку који је претходио доношењу исте правилно и у потпуности утврдио све чињенице које су од значаја за доношење одлуке, а о чему је дао јасне и ваљане разлоге, које у потпуности прихвата и веће овог суда. Сви дати разлози, а насупрот наводима жалбе, су потпуно јасни и у међусобном складу, а првостепени суд је правилно и интерпретирао у ожалбеној пресуди све доказе који су током поступка изведени.

Веће Вишег суда у Ваљево је разматрало и да ли су првостепеној пресуди учињене и друге битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438. ЗКП – а, па налази да током првостепеног поступка и у првостепеној пресуди није учињена нити једна битна повреда одредаба из наведеног законског основа.

Насупрот наводима жалбе првостепени суд је након правилне оцене изведених доказа у потпуности и правилно утврдио чињенично стање у овом предмету, те је правилно нашао да је окр.А.С. учинио кривично дело недозвољени прелазак државне границе и кријумчарење људи у покушају из чл.350. ст.2 КЗ, у вези са чл.30. КЗ. Првостепени суд је, по налажењу већа овог суда, у току поступка извео све доказе, правилно их оценио, те је на основу прихваћених доказа правилно утврдио чињенично стање у овом предмету, а о чему је у ожалбеној пресуди дао јасне, правилне и довољне разлоге, а које у потпуности прихвата и веће овог суда.

Насупрот наводима жалби, веће овог суда налази да је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Са наведеним у вези предмет оцене овог суда био је и навод жалбе да је првостепени суд, а обзиром да је окривљеном стављено на терет извршење предметног кривичног дела у покушају требао да донесе ослобађајућу одлуку имајући у виду прописано казну за предметно кривично дело, као и услове из чл.30. КЗ, под којима се неко може осудити за покушај извршења кривичног дела. По налажењу већа овог суда напред изнети навод предметне жалбе је у потпуности неоснована, а ово из разлога што је чл.30. ст.1 КЗ прописано да је покушај кажњив за кривична дела за која је прописана казна затвора од пет година или тежа казна или за кривична дела за која је изричито прописано да је покушај кажњив. Тумачећи наведену законску одредбу веће овог суда налази да је за сва кривична дела за која се лице може осудити на казну затвора у трајању од пет година или тежу казну покушај извршења таквог кривичног дела кажњив. Када је реч о кривичном делу из чл.350. ст.2 КЗ, а које је предметним оптужним актом окривљеном стављено на терет, за наведено кривично дело је прописана казна затвора од шест месеци до пет година, а што значи да се учинилац предметног кривичног дела може осудити и на казну затвора у трајању од пет година. Како је покушај кажњив за сва кривична дела за која је прописана казна затвора пет година или тежа казна, веће овог суда налази да је сходно чл.30. ст.1 КЗ, покушај и кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи кажњив.

Поред наведеног, а насупрот наводима жалбе, веће овог суда налази да је првостепени суд у ожалбеној пресуди правилно утврдио и образложио све елементе кривице окр.С.

Како је жалбени разлог и одлука о кривичној санкцији, а наведено је и да је првостепени суд приликом доношења одлуке о кривичној санкцији требало да има у виду све одредбе чл.45. КЗ, веће овог суда је разматрало и део одлуке о кривичној санкцији. По налажењу већа овог суда првостепени суд је правилно утврдио све околности које у смислу чл.54. КЗ утичу да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Првостепени суд је на страни окривљеног правилно нашао олакшавајућу околност и то његову породичност, док је као отежавајућу околност

нашао да је окривљени до сада више пута осуђиван. Приликом оцене ових околности првостепени суд је пропустио посебно да цени да је окривљени ожењен и отац једног малолетног детета, као и да окривљени до сада није осуђиван за исто или истоверсно кривично дело, а да је од послење осуде прошло више од девет година, а што умогоне умањује значај отежавајуће околности. Повезујући све наведене олакшавајућу и отежавајућу околност са тежином кривичног дела и степеном кривице окривљеног, као и природом кривичног дела и јачином угрожавања заштићеног добра, по налажењу већа првостепени суд је правилно одмерио врсту и висину кривичне санкције. Међутим, веће овог суда је, имајући у виду разлоге целисходности, а пре свега околности породичности окривљеног, да је отац малолетног детета и да ради и тако за породицу обезбеди егзистенцију, преиначило првостепену пресуду у погледу начина извршења предметне казне, па на основу чл.45. ст.5 КЗ, одредило да се казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци у коју се окривљеном има урачунати и време проведено у притвору има извршити на тај начин што за време трајања изречене казне окр.С. не сме напуштати просторије у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени за време издржавања ове казне једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до 6 (шест) часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у заводу за извршење казне затвора.

Везано за напред изнето веће овог суда налази да се напред наведеном казном и начином извршења исте могу у потпуности остварити циљеви специјалне и генералне превенције.

Имајући у виду све напред изнето веће овог суда је применом чл.459. ст.1 ЗКП, донело одлуку као у изреци пресуде.

Записничар

Гордана Митровић,с.р.

Председник суда - већа

Биљана Савић,с.р.